

Jeg går virkelig ud fra, at der skal være en balance i den økonomi, som man bruger til de her foranstaltninger, i forhold til de penge, der skal kræves ind. Og derfor forstår jeg godt, at hr. Ole Sohn står uforstående over for, at man sådan set mener fra Venstres side, at man skal kræve flere penge ind, end det er nødvendigt for at holde denne balance her.

Derfor kan jeg ikke rigtig opleve Venstres måde at agere på på den anden måde, end at man vil prøve, om man nu kan få væltet en fornuftig måde at håndtere de her ting på i fremtiden.

Jeg forstår godt, at rønnebærrerne er sure hos Venstre. Jeg er ikke spor i tvivl om, at det, det handler om, er, at man har valgt fra regeringens side at bruge sine penge på en fornuftig afbalanceret måde i stedet for at give alle mulige mennesker del i det at sætte personfradraget ned. Men sådan har vi altså valgt at gøre det i regeringen for at lave den fornuftigste balance.

Jeg mener overhovedet ikke, at man kan fremføre, at der er tale om forligsbrud, for der står ingen steder, at man ikke må have lov at sætte tingene ned.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må spørge den socialdemokratiske ordfører: Når man har en aftale, et forlig, er det så bedre at sætte taksten, der indeholdes i det forlig, op eller ned? Det må vel være et politisk spørgsmål, om det er bedre at sætte den ned. Hr. Ole Vagn Christensen mener, at sætte den ned kan man altid gøre, men der må vel være lige så meget politik i at sætte den ned som at sætte den op.

Så taler hr. Ole Vagn Christensen om en balance. Ved vi, hvad det er for en balance? Er det den balance, som indgår i finansloven, som får det til at gå op? Den har vi jo hverken lod eller del i. Det kan være, at vi angriber forligsbruddet, fordi vi ikke er blevet indbudt til at diskutere det her.

Men det kunne også være den anden balance. Det kunne jo være den balance, at vi faktisk mener, at der skal være en balance i, hvilke penge man kræver op til hele a-kasse-systemet. Dels mener vi, at det i højere grad skal være et forsikringsbaseret system, dels mener vi, at der også er brudt et helt andet forlig, nemlig i opkrævning af bruttoskat, som jo i sin tid havde til formål at dække de omkostninger, der var på arbejdsmarkedsudgifterne.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

At regeringen har følt sig nødsaget til at sænke a-kasse-kontingentbidraget er jo ikke isoleret set for at imødekomme a-kasse-medlemmerne, men alene fordi man mente, man ramte dem for hårdt, ved at man med den anden hånd havde taget penge op af lommerne af disse skatteborgere ved at fastfryse personfradraget.

Den del af aftalen har Venstre hverken lod eller del i. Vi har en aftale med regeringen fra 1998, som fastsætter et niveau for a-kasse-kontingentet. Der er ikke nogen aftale om, om det kan sænkes, eller om det kan hæves. Men der er en meget klar og entydig aftale om, at a-kasse-kontingentet ligger på et niveau, der hedder seks gange det maksimale dagpengeniveau, og det undrer os, at regeringen vælger at overse den del af sin aftale.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Fru Rikke Hvilshøj gentager sig selv i sine spørgsmål, og hr. Ole M. Nielsen kommer ind på spørgsmålet, om man kan sætte kontingentet op. Dèr ville jeg være mere usikker, fordi det er aftalt, hvor meget det kan være, men det er ikke aftalt, at man ikke kan sætte det ned. Derimod eksisterer der en maksimumgrænse, og derfor mener jeg sådan set, at den sag og spørgsmålet om, hvordan regeringen vil bruge de penge, som den ellers skulle dele ud, er et regeringsanliggende.

Det er helt rigtigt, som fru Rikke Hvilshøj siger, at det har Venstre hverken lod eller del i. Nej, det har Venstre ikke, for Venstre ville hellere have gjort det på den anden måde, så man ikke havde forbedret situationen for lønmodtagerne, så man ikke havde forbedret situationen for pensionisterne. Og det er selvfølgelig et klart signal, vi får her fra Venstre om, hvad det er for en politik, Venstre ønsker at føre.

Men vi har altså haft et andet sigte, og det sigte er nået. Vi mener overhovedet ikke, at der her kan være tale om forligsbrud. Der står intet om, at det ikke kan være mindre.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg må sige til hr. Ole Vagn Christensen, at når han her fra Folketingets talerstol siger, at det ingen steder står, at man ikke må sætte kontingentet ned, så er det direkte forkert, for i aftalen står der helt klart, at det skal være seks gange de